

Sonet de iunie

Felix

Purtând solstițiul ca pe o hlamidă
Bătută cu cireșe de rubin,
La țarmul verii, de lumină plin,
Adastă luna iunie, candidă.

Se-ascunde curcubeul, clandestin,
Prin iarba sărutată de acridă,
Și muzica prin păsări e fluidă
Și-n greieri acordați în sol senin.

Mă invadează vara, por cu por,
Și-n flori de câmp cu puf de reverie
Îmi pregătesc o pistă pentru zbor,

Să mă înalt, pe-aripi de poezie,
Cu închinarea mea spre Creator:
Mărire Ție-n veci, mărire Ție!

Simion Felix Marțian
Vulcan, 3 iunie 2017